

மணிமேகலை

— சீத்தலைச் சாத்தனார்

ஆபுத்திரன் நாடு அடைந்த காதை

முன்கதைச் சுருக்கம்

கோவலனுக்கும் மாதவிக்கும் பிறந்த மகள் மணிமேகலை. முற்பிறப்பின் வினைப்பயன் காரணமாக அரசகுமாரனாகிய உதயகுமரன், மணிமேகலையை மணம்புரிய விரும்புகிறான்; மலர்வனத்துக்குச் சென்ற அவளைப் பின்தொடர்கிறான். மணிமேகலை அங்குள்ள பளிக்கறையில் சென்று மறைந்துகொள்கிறாள். அங்கிருந்த அவளை மணிமேகலா தெய்வம், மணிபல்லவத் தீவுக்கு வான்வழியே தூக்கிச் செல்கிறது. அங்குத் தனது பழம்பிறப்பை உணர்கிறாள் மணிமேகலை. மேலும் மணிமேகலா தெய்வம், அவளுக்குப் பசியற்றிருக்கவும் விரும்பும் உருவம் எடுக்கவும் வான்வழிச் செல்லவும் தேவையான மூன்று மந்திரங்களைத் தெரிவித்து மறைகிறது. தீவதிலகையின் உதவியால், அமுதசுரபியைப் பெற்றுப் புகார் நகரை அடைகிறாள் மணிமேகலை. அங்கு, அறவணவடிகளின் அறிவுரைப்படி ஆதிரையிடம் முதன்முதலில் பிச்சையேற்றாள். அதன்மூலம் அமுதசுரபியில் அள்ளஅள்ளக் குறையாத அன்னம் பெருகியது. அதனைக்கொண்டு பசிப்பிணி நீக்கும் அறப்பணியை மேற்கொள்கிறாள். அமுதசுரபி, முற்பிறப்பில் ஆபுத்திரனிடம் இருந்தது என்பதனை அறிந்த மணிமேகலை அவனைக் காணும் பொருட்டு ஆபுத்திரன் நாட்டுக்குச் செல்வது, இங்குப் பாடப்பகுதியாக இடம்பெற்றுள்ளது.

அறவண அடிகள் வருகை

தேவியும் ஆயமும் சித்திரா பதியும்
மாதவி மகளும் மாதவர்க் காண்டலும்
எழுந்தெதிர் சென்றாங்கு இணைவளைக் கையால்
தொழுந்தகை மாதவன் துணையடி வணங்க
அறிவுண் டாகவென் றாங்கவன் கூறலும் 5

பொருள் : அறவண அடிகளைக் கண்ட அளவில் அரசமாதேவியும் தோழியர் கூட்டமும் சித்திராபதியும் மணிமேகலையும் எழுந்து, அவர் எதிரே சென்றனர். வணங்கும் தகுதியுடைய அறவணரின் இருபாதத்தைத் தம் இருகையாலும் தொட்டு வணங்கினர்; அடிகள் ‘அறிவுண்டாகுக’ என அவர்களை வாழ்த்தினார்.

சொற்பொருள்: ஆயம் – தோழியர் கூட்டம்.

இலக்கணக்குறிப்பு : தேவியும் ஆயமும் – எண்ணும்மை.

பிரித்தறிதல் : எழுந்தெதிர் – எழுந்து + எதிர்; அறிவுண்டாக – அறிவு + உண்டாக.

திருவடி விளக்கல்

இணைவளை நல்லாள் இராசமா தேவி
அருந்தவர்க் கமைந்த ஆசனம் காட்டித்
திருந்தடி விளக்கிச் சிறப்புச் செய்தபின்
யாண்டுபல புக்கநும் மிணையடி வருந்தஎன்
காண்டகு நல்வினை நும்மையீங்கு அழைத்தது 10

பொருள் : வளையல்கள் அணிந்த கைகளையுடைய அரசமாதேவி, தவமுனிவரான அறவண அடிகளை உரிய இருக்கையில் உட்காரச் செய்தாள்; அவரது திருவடிகளைக் கழுவிச் சிறப்புச் செய்தாள். “எனது நல்வினையின் பயன்தான், நான் காணுதற்காகத் தங்கள் இணையடி வருந்துமாறு இத்துணைத் தொலைவு தங்களை நடந்துவரச் செய்தது” என்றாள்.

சொற்பொருள் : ஆசனம் - இருக்கை.

இலக்கணக்குறிப்பு : அருந்தவர், நல்வினை - பண்புத்தொகைகள்.

வரவேற்புரை

நாத்தொலை வில்லை யாயினும் தளர்ந்து
மூத்தவின் யாக்கை வாழ்கபல் லாண்டெனத்
தேவி கேளாய் செய்தவ யாக்கையின்
மேவினே னாயினும் வீழ்கதிர் போன்றேன்
பிறந்தார் மூத்தார் பிணிநோ யுற்றோர்
இறந்தார் என்கை இயல்பே இதுகேள் 16

பொருள் : தங்களது சொல்லில் சோர்வில்லை; எனினும், மூப்பினால் தளர்வுற்று மெலிந்த தங்களது உடல் பன்னெடுநாள் வாழ்வதாகுக என வாழ்த்தினாள், அரசமாதேவி. அறவண அடிகள், “அரசமாதேவியே! இதனைக் கேட்பாயாக. தவம் செய்யும் உடலைக் கொண்டுள்ளேன்; ஆயினும், நாள்தோறும் தோன்றிமறையும் கதிரவனைப் போன்றவன்தான் நானும். உலகில் பிறந்தோர் அனைவரும் மூப்பினாலும் பிணியினாலும் ஒருநாள் இறந்துபோவர் என்பது இயற்கையே” என்றார்.

சொற்பொருள் : நாத்தொலைவில்லை - சொல் சோர்வின்மை; யாக்கை - உடம்பு; பிணிநோய் - நீங்கா நோய்.

இலக்கணக்குறிப்பு : வாழ்க - வியங்கோள் வினைமுற்று; செய்தவம், வீழ்கதிர் - வினைத்தொகைகள்.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம் : பிறந்தார் - பிற + த் (ந்) + த் + ஆர்; பிற - பகுதி, த் - சந்தி, த் - ந் ஆனது விகாரம், த் - இறந்தகால இடைநிலை, ஆர் - பலர்பால் வினைமுற்று விகுதி.

பிரித்தறிதல் : நாத்தொலைவில்லை - நா + தொலைவு + இல்லை; பிணிநோயுற்றோர் - பிணி + நோய் + உற்றோர்.

தானம் அறிந்தோர்

பேதைமை செய்கை உணர்வே அருவுரு
வாயில் ஊறே நுகர்வே வேட்கை
பற்றே பவமே தோற்றம் வினைப்பயன்
இற்றென வகுத்த இயல்பீ ராறும்
பிறந்தோ ரறியின் பெரும்பேறு அறிகுவர்
அறியா ராயின் ஆழ்நரகு அறிகுவர்.

22

பொருள் : அறியாமை, இருவினை, அறிவியல் சிந்தனை, அருவஉருவம், ஐம்பொறிகள், புலன்களின் இயல்பு, இன்பதுன்ப நுகர்ச்சி, விருப்பம், புலன்களின் பற்று, பயன்தரு முறையைச் சார்தல், பிறத்தல், வினைப்பயன் ஆகிய பன்னீர் இயல்புகளையும் மக்களாய்ப் பிறந்தோர் அறிவராயின் பெரும்பேறு பெற்றவராவர். அதனை அறியாதவர் துன்பம் நிறைந்த நரகத்தையே அடைவர்.

சொற்பொருள் : பேதைமை - அறியாமை; செய்கை - இருவினை; உணர்வு - அறிவியல் சிந்தனை; அரு - உருவமற்றது; உரு - வடிவம்; வாயில் - ஐம்பொறிகள்; ஊறு - புலன்களின் இயல்பு; நுகர்வு - இன்பதுன்ப நுகர்ச்சி; வேட்கை - விருப்பம்; பவம் - பயன் நோக்கிய செயல்; தோற்றம் - பிறப்பு.

இலக்கணக்குறிப்பு : பெரும்பேறு - பண்புத்தொகை; ஆழ்நரகு - வினைத்தொகை.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம் : அறிகுவர் - அறி + கு + வ் + அர். அறி - பகுதி, கு - சாரியை, வ் - எதிர்கால இடைநிலை, அர் - பலர்பால் வினைமுற்று விகுதி.

பிரித்தறிதல் : இயல்பீராறு - இயல்பு + ஈர் (இரண்டு) + ஆறு.

பேதைமை

பேதைமை யென்பது யாதென வினவின்
ஓதிய இவற்றை உணராது மயங்கி
இயற்படு பொருளால் கண்டது மறந்து
முயற்கோ டுண்டெனக் கேட்டது தெளிதல்.

26

பொருள் : பேதைமை எனப்படுவது அறியாமை. அஃதாவது, முற்கூறிய இயல்புகளை அறியாமல் அறிவு மயங்குதல்; இயற்கையாய்த் தோன்றும் பொருள்களிலும் தாம் கண்டதனை மறந்து, முயலுக்குக் கொம்புண்டு எனப் பிறர் கூறும் பொய்யை மெய்யென நம்புதல் போன்றது.

சொற்பொருள் : பெரும்பேறு - வீடுபேறு; கோடு - கொம்பு.

இலக்கணக்குறிப்பு : தெளிதல் - தொழிற்பெயர்.

பிறப்பும் வினையும்

உலகம் மூன்றினும் உயிராம் உலகம்
அலகில பல்லுயிர் அறுவகைத் தாகும்
மக்களும் தேவரும் பிரமரும் நரகரும்
தொக்க விலங்கும் பேயும் என்றே
நல்வினை தீவினை என்றிரு வகையாற்
சொல்லப் பட்ட கருவினுள் தோன்றி
வினைப்பயன் விளையுங் காலை உயிர்கட்கு
மனப்பே ரின்பமும் கவலையும் காட்டும்.

34

பொருள் : மூவுலகிலும் எண்ணற்ற உயிர்கள் வாழ்கின்றன. அவ்வுயிர்கள் மக்கள், தேவர், பிரமர், நரகர், விலங்குத்தொகுதி, பேய் என்னும் அறுவகைத்தாகும். அவை தாம் செய்த நல்வினை, தீவினையால் அறுவகைப்பட்ட உயிர்களுள் ஒன்றாகப் பிறக்கின்றன. அவ்வினைப் பயன்கள் உண்டாகும்போது பேரின்பங்களையும் துன்பங்களையும் அவை அடைகின்றன.

சொற்பொருள்: அலகில - அளவற்ற; தொக்க விலங்கு - விலங்குத்தொகுதி.

இலக்கணக்குறிப்பு : பல்லுயிர், நல்வினை, தீவினை, பேரின்பம் - பண்புத்தொகைகள்.

பத்துக் குற்றங்கள்

தீவினை யென்பது யாதென வினவின்
ஆய்தொடி நல்லாய் ஆங்கது கேளாய்
கொலையே களவே காமத் தீவிழைவு
உலையா உடம்பில் தோன்றுவ மூன்றும்
பொய்யே குறளை கடுஞ்சொல் பயனில்
சொல்லெனச் சொல்லில் தோன்றுவ நான்கும்

40

பொருள் : ஆராய்ந்தெடுத்த அழகிய வளையல்களை அணிந்த நங்கையே, கேட்பாயாக. தீவினை என்பது என்னவெனில் கொலை, களவு, காமமெனும் கொடிய விருப்பம் ஆகிய உடலில் தோன்றும் மூன்றும்; பொய்பேசுதல், புறங்கூறுதல், கடுஞ்சொல், பயனற்றசொல் எனச் சொல்லில் தோன்றும் நான்குமாம்.

சொற்பொருள் : களவு - திருட்டு; காமத்தீ - காமமெனும் கொடிய விருப்பம்; உலையா உடம்பு - தளராத உடல்; குறளை - புறம்பேசுதல்.

இலக்கணக் குறிப்பு : ஆய்தொடி நல்லாய் - இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்கதொகை; காமத்தீ - உருவகம்; கடுஞ்சொல் - பண்புத்தொகை.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம் : தோன்றுவர் - தோன்று + வ் + அர். தோன்று - பகுதி, வ் - எதிர்கால இடைநிலை, அர் - பலர்பால் வினைமுற்று விகுதி.

வெஃகல் வெகுளல் பொல்லாக் காட்சியென்று
உள்ளந் தன்னின் உருப்பன மூன்றுமெனப்
பத்து வகையால் பயன்தெரி புலவர்
இத்திறம் படரார் படர்குவர் ஆயின்
விலங்கும் பேயும் நரகரும் ஆகிக்
கலங்கிய உள்ளக் கவலையில் தோன்றுவர். 46

பொருள் : பெருவிருப்பம், கடுஞ்சினங்கொள்ளுதல், மாயத்தோற்றம் என உள்ளத்தில் தோன்றும் மூன்றும் ஆகிய பத்துக் குற்றங்களுமாம். இத்தீவினைப்பயனை அறிந்த அறிஞர், இத்தகு நெறியில் செல்லார். தீநெறியில் செல்வோர் விலங்காகவும் பேயாகவும் நரகராகவும் பிறந்து கவலைக்கு உட்படுவர்.

சொற்பொருள்: வெஃகல் – பெருவிருப்பம்; வெகுளல் – கடுஞ்சினம் கொள்ளுதல்; பொல்லாக் காட்சி – மாயத் தோற்றம்.

இலக்கணக்குறிப்பு : பொல்லாக் காட்சி – ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்; பயன் தெரிபுலவர் – வினைத்தொகை.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம் : படர்குவர் = படர் + கு + வ் + அர். படர் – பகுதி, கு – சாரியை, வ் – எதிர்கால இடைநிலை, அர் – பலர்பால் வினைமுற்று விகுதி.

நல்வினைப்பயன்

★ நல்வினை யென்பது யாதென வினவின்
சொல்லிய பத்தின் தொகுதியின் நீங்கிச்
சீலம் தாங்கித் தானம் தலைநின்று
மேலென வகுத்த ஒருமூன்று திறத்துத்
தேவரும் மக்களும் பிரமரு மாகி
மேவிய மகிழ்ச்சி வினைப்பயன் உண்குவர். ★ 52

பொருள் : நல்வினைப் பயன் எதுவெனின், பத்துவகைக் குற்றங்களிலிருந்தும் நீங்கி ஒழுக்கத்தை மேற்கொள்வதும் பிறருக்குக் கொடையளிப்பதும் ஆகும். அத்தகையோர் உயர்வுடைய உயிர்கள் என வகுக்கப்பட்ட தேவர், மக்கள், பிரமர் ஆகிய மூவகையினராகப் பிறந்து, தாம் செய்த நல்வினைப் பயனை நுகர்வர்.

சொற்பொருள் : சீலம் – ஒழுக்கம்; தானம் – கொடை.

பகுபத உறுப்பிலக்கணம் : உண்குவர் – உண் + கு + வ் + அர்; உண் – பகுதி; கு – சாரியை; வ் – எதிர்கால இடைநிலை; அர் – பலர்பால் வினைமுற்று விகுதி.

நல்லறம் போற்றுக

அரைசன் தேவியொ டாயிழை நல்லீர்
புரைதீர் நல்லறம் போற்றிக் கேண்மின்
மறுபிறப் புணர்ந்த மணிமே கலைநீ
பிறவறங் கேட்ட பின்னாள் வந்துனக்கு
இத்திறம் பலவும் இவற்றின் பகுதியும்
முத்தேர் நகையாய் முன்னுறக் கூறுவல்
என்றவன் எழுதலும் இளங்கொடி எழுந்து 59

பொருள் : அரசமாதேவியுடன் இருக்கும் நங்கையரே! நான் கூறும், குற்றம் நீங்கிய நல்லறத்தைப் போற்றிக் கேளுங்கள்! எனக் கூறிய அறவண அடிகள், மணிமேகலையை நோக்கி, “முத்துச்சிரிப்பினையுடைய மணிமேகலையே! நீ உனது முற்பிறப்பினை உணர்ந்திருக்கிறாய். மேலும், பிறசமயங்கள் கூறும் அறங்களையும் நீ கேட்டறிந்து கொள். அதன் பின்னர், ஒரு நாள் மீண்டும் வந்து உனக்குப் பல்வேறு அறங்களையும் அவற்றின் பகுதிகளையும் கூறுவேன்” என்றார்.

சொற்பொருள் : புரைதீர் - குற்றம் நீங்கிய; கேண்மின் - கேளுங்கள்; முத்தேர் நகை - முத்துச் சிரிப்பு.

மணிமேகலையின் அறிவிப்பு

நன்றறி மாதவன் நல்லடி வணங்கித்
தேவியும் ஆயமும் சித்திரா பதியும்
மாதவர் நன்மொழி மறவா துயம்மின்
இந்நகர் மருங்கின்யா னுறைவேன் ஆயின்
மன்னவன் மகற்கிவள் வருங்கூற்று என்குவர்
ஆபுத் திரனா டடைந்ததற் பின்னாள்
மாசில் மணிபல் லவம்தொழு தேத்தி
வஞ்சியுட் புக்கு மாபத் தினிதனக்கு
எஞ்சா நல்லறம் யாங்கணுஞ் செய்குவல்
எனக்கிடர் உண்டென்று இரங்கல் வேண்டா
மனக்கினி யீர் 70

பொருள்: மணிமேகலை எழுந்து, ‘தேவியர்களும் ஆயமகளிரும் சித்திராபதியுமாகிய நீங்கள் அறவணரின் நல்ல மொழிகளைப் போற்றி நற்கதியடையுங்கள். இந்நகரில் நான் தங்கினால், மன்னவன் மகனுக்கு வந்த கூற்றுவன் என்று என்னைப் பலரும் கூறுவர். ஆகையால், நான் ஆபுத்திரன் நாட்டை அடைந்து, பின்னர் அங்கிருந்து குற்றமற்ற மணிபல்லவத் தீவுக்குச் சென்று பாதபீடிகையை வணங்குவேன். வஞ்சிமாநகருக்குச் சென்று பத்தினித் தெய்வமாகிய கண்ணகிக்குக் குறைவற்ற

நல்லறத்தைச் செய்துகொண்டிருப்பேன். என் மனத்துக்கு இனியவர்களே, எனக்கு இன்னல் உண்டாகுமென்று யாரும் வருந்தவேண்டா' என்று கூறினாள்.

சொற்பொருள் : உய்ம்மின் - போற்றுங்கள், நற்கதியடையுங்கள்; உறைதல் - தங்குதல்; கூற்று - எமன்; மாசில் - குற்றமற்ற; தொழுது - வணங்கி; புக்கு - புகுந்து; இடர் - இன்னல்.

பிரித்தறிதல்: நன்மொழி = நன்மை + மொழி; எனக்கிடர் = எனக்கு + இடர்; தொழுதேத்தி = தொழுது + ஏத்தி; உண்டென்று = உண்டு + என்று; நல்லறம் - நன்மை + அறம்.

இலக்கணக்குறிப்பு: அரைசன் - இடைப்போலி; நல்லறம் - பண்புத்தொகை.

ஆசிரியர் குறிப்பு : கூலவாணிகன் சீத்தலைச் சாத்தனார் இயற்றியது மணிமேகலை. சாத்தன் என்பது இவரது இயற்பெயர். இவர், திருச்சிராப்பள்ளியைச் சார்ந்த சீத்தலை என்னும் ஊரில் பிறந்து மதுரையில் வாழ்ந்தவர்; கூலவாணிகம் (கூலம் - தானியம்) செய்தவர். இக்காரணங்களினால், இவர் மதுரைக் கூலவாணிகன் சீத்தலைச் சாத்தனார் என்று வழங்கப்பெற்றார். இவர் கடைச்சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர். இளங்கோவடிகளும் இவரும் சமகாலத்தவராவர். **தண்டமிழ் ஆசான், சாத்தன் நன்னூற்புலவன்** என்று இளங்கோவடிகள் சாத்தனாரைப் பாராட்டியுள்ளார். இவரது காலம் கி.பி.இரண்டாம் நூற்றாண்டு என்பர்.

நூற்குறிப்பு : மணிமேகலை, ஐம்பெருங்காப்பியங்களுள் ஒன்று. சிலப்பதிகாரமும் மணிமேகலையும் வெவ்வேறு நூல்களாயினும் ஒரே கதைத் தொடர்புடையன. எனவே, இவை இரட்டைக்காப்பியங்கள் என வழங்கப்பெறுகின்றன.

மணிமேகலையின் துறவு வாழ்க்கையைக் கூறுவதனால், இந்நூலுக்கு **மணிமேகலைத் துறவு** என்னும் வேறு பெயரும் உண்டு. இந்நூல் சொற்களையும் பொருட்களையும், இயற்கை வருணனைகளும் நிறைந்தது; பௌத்தமதச் சார்புடையது; முப்பது காதைகளைக் கொண்டது. முப்பது காதைகளுள், இருபத்து நான்காவது காதையான **ஆபுத்திரன் நாடு அடைந்த காதை** பாடப் பகுதியாக இடம்பெற்றுள்ளது.

மாதிரி வினாக்கள்

அ) புறவயவினாக்கள்

1. கோடிட்ட இடத்தில் உரிய எழுத்தைத் தேர்ந்தெழுதுக.

1. மாதவி மக — ம் மாதவர்க் காண்ட — ம் (லு/ளு/ழு)
2. வினைப்பயன் வி — யும் கா — (லை/ளை/ழை)
3. கொ — யே களவே காமத்தீ வி — வே (லை/ளை/ழை)
4. கலங்கிய உ — ளக் கவலையி — தோன்றுவர். (ல்/ள்/ழ்)

2. கோடிட்ட இடத்தை நிரப்புக.

1. 'அருந்தவர்க்கமைந்த ஆசனம்.....'—இவ்வடியில் 'அருந்தவர்' எனக்குறிப்பிடப்படுபவர் _____.

2. சொல்லில் ஏற்படும் குற்றங்கள் _____.
3. மனத்தில் தோன்றும் குற்றங்கள் _____.
4. மறுபிறப்பு உணர்ந்தவளாகக் குறிப்பிடப்படுபவள் _____.

3. பொருத்துக.

ஆயம்	-	பெருவிருப்பம்
வெகுளல்	-	குற்றம் நீங்கிய
புரைதீர்	-	புறங்கூறல்
குறளை	-	சினத்தல்
வெஃகல்	-	தோழியர் கூட்டம்

ஆ) குறுவினாக்கள்

1. அறவண அடிகளைக் கண்டதும் அவையினர் என்ன செய்தனர்?
2. உலகவாழ்வு நிலையில்லாதது என்பதனை அறவண அடிகள் எவ்விதம் விளக்கினார்?
3. பேதைமை எனப்படுவது யாது?
4. உயிர்களின் பிறப்புக்கான காரணமாக மணிமேகலை கூறுவது யாது?
5. சொல்லில் தோன்றும் குற்றங்கள் யாவை?
6. நல்வினைப் பயனை அடைபவர் யார்?
7. பெரும்பேறு யாருக்குக் கிட்டும்?

இ) சிறுவினாக்கள்

1. மணிமேகலை - நூற்குறிப்பு எழுதுக.
2. சீத்தலைச்சாத்தனார் - குறிப்பு எழுதுக.
3. பத்துவகைக் குற்றங்கள் யாவை?
4. பிறப்புக்கும் வினைப்பயனுக்கும் உள்ள தொடர்பு யாது?

ஈ) நெடுவினாக்கள்

1. தீவினை என்பது யாது?
2. நல்வினை, தீவினையின் பயனாக மணிமேகலை கூறுவன யாவை?